

saluatorē dignatio tua nō debet quārere: quod erogaturus
es. Vidua illa in euāgelio paupercula: quæ duo minuta mis-
sit in Gazophilatiū cūctis præfertur diuitibns quia totum
quod habuit dedit: & tu igitur erogāda nō quāras ut fortis-
simū tirunculū suū christus agnoscat: ut lāetus tibi de lōgis-
sima regione ueniēti occurrat pater ut stolā tribuat: & an-
nulum: ut immolet pro te uitulū saginatū.

Cap. sextū de utilitate paupertatis.

PAuper uero ita cōsolādus est ut sciat in paupertate
magis bona cōsideranda. Et primo quidem q̄ a deo
illi sit utiliter p̄uisum: præsciuit enī deū infirmitatē
eius considerasse & scisse q̄ diuitiarū sarcinam & solitudinē
portare nō posset. Deinde sciat quātas téptationes quanta
pericula trāsuerit noīe paupertatis. Si affluētia deest quæ
frequēter cōtraria est: ad animi tamē diuitias quātotius sine
impedimēto in paupertate trāsitur: certe quātis malis caruit
cōsideret. Caret inuidia/æmulatiōe/insidiis/dolo/superbia/
cōtentione/ & his quæ hoībus in hoc sæculo diuitiæ solent
conflare: fluxu enī rerū & ubertate copiarū animus soluit:
uigor mentis infringit: uiirtus corporis eneruāt: at in paup-
tate nō lasciuia cōuiuia nō turpes potationes: oīa sobria: oīa
rigida: oīa humilia: nō abiecta/ quoniam consciētia pura &
uirtute sunt plena non est habūdus extraneis facultatibus:
nō facile ad diuitias animi: id est ad uirtutes huius mūdi di-
ues accedit. Filius enī dei difficilius dicēs diuitem introire in
regnū ccelorū utiq; intelligit pauperē facilius: ne se ob pau-
pertatē alienū esse a cura dei existimet ppheta testaē dicēs:
Et pauperē & diuite ego feci: & pro oībus æqualis cura mi-
hi est. Nō est enī deus personarū acceptor: nec p illo tantū
curā gerere profiteſ qui in sæculi diuitiis pollet: sed p oībus

& pro pauperibus curā sustinet remuneratus quē inuenie
rit aut in diuitiis humile aut in paupertate patientē distributi
ueluti totius corporis humani & ministeriū querit singulo-
rum. Cōsideret hoīs corpus esse unū quidē corpus sed plu-
rima mēbra: nūquid omia sunt oculus / aut pes / aut reliqua
mēbra. Sed sicuti ait apostolus doct̄or gentiū in fide & uer-
itate quæ inferiora sunt mēbra maiore his tribuimus hono-
rem. Et quēadmodū uirtus singulorū membrorū in suo or-
dine atq; officio demonstrat̄. Ita in totius generis hūani cor-
pore uelut minor paupertas & diuitiæ collocant̄: ut diuitiis
hūanitas dei examine comprobet̄. Exultare debet paup &
deo gratias agere: quia multis patrimonii nexibus liberat̄.
In die p̄bationis non grauat̄ compedibus facultatū: facilius
liber sequit̄ discipulus dominū nullis nexibus implicatus.
Nō desit etiā ab ipso in quantū potest misericordia iusta in
egenos: quia sicut iustus efficiet̄ de frugalitate inferioribus &
nō habētibus prærogato nō ueraeſ ne ipse deficiat cū in uſu
sanctæ administratiōis habeat promptissimā uoluntatem:
nihil cū sibi deerit. Nō cupiat in sāculo diues fieri: ne mala
sibi plurima acquirat̄: dicēte & monēte glorioſo Paulo: ha-
bentes uictū & uestitū his contenti ſumus immo ſi uera fide
& ppter ſalutē credere cœleſtes ſibi diuitias cooptet & cō-
paret quas unusq; & misericordie & reliq; actibus bonis
cōparat & aſſumit. Tēporalibus enī æterna ſunt præponē-
da/caducis ſtabilia ſollicitis ſecuriora periculosis libera/in-
honorificis clariora. Igiē cū christus dixerit. Primū quærite
regnū dei: & hæc oīa apponent̄ uobis nulli dubiū fore cre-
do his copiā necessariā rerum in terris nō defecturā quibus
cœleſtia præparant̄: unde his monitis & diues temperet̄ &
paup ſubleuet̄. Difficile potētes et nobiles et diuites et mul-

to his difficilius eloquētes credūt deo. Occācāt nāq; mens
eōg; diuitiis opib; atq; luxuria & circūdati uitiis nō possūt
uidere uirtutes. Felix ergo qui nō in diuitiis, nō in sapiētia:
nō in potentia sacerdotali & eloquētia: sed in christi passioni/
bus gloriatur: ac nihil miserius q̄ deum ppter nummū con/
temnere. Ideo quem sc̄ns̄ris semp aut crebro de nūmis lo/
quentem institorē habeto potius quam monachū.

Cap. septimū de correctiōe & doctrina præsidētis.

Rector quoq; honore suppresso æqualem se subditis
bene uiuētibus: & erga pueros iura rectitudinis ex/
ercere nō formidet. Nam liquet q̄ oēs hoīes natura
igenuit æquales: sed uariāte meritor; ordine aliquis aliis culpa
postposuit. Sed & arguunt negligētes rectores ecclesie dei:
ob quorū incuriam perit oīs decor populi christiani cū nec
in meditatione legis diuinæ: nec cultu pietatis: nec in sacra/
rum uirtutū exercitio laborare conētur. Tūc etenim doctri/
na rectorū suauitas est cum doctrina pariter & uita consen/
tiant. Sed nec putant sua scientia & sapiētia: sed dei auxilio
pacem ecclesiis suis redditā. Qui si suum seruauerint gradū
sunt quasi domus dei & quasi angelus domini: sed si plus cu/
piunt uideri nosse q̄ cæteri: quādoq; patēt ueritatis regulā
nō tenere. Magister quoq; discipulū corrigit quē ardentio/
ris cernit ingenii. Nam medicus si cessauerit curare desperat
Quoniā nō est parui apud dominū meriti bene filios edu/
care. Rector; quoq; est ut laborantiū nouerint sudorem uel
lapsis manum porrigere uel errātibus uiam ostēdere: sed ne
glorieris q̄ multos discipulos habeas. Fili⁹ dei docuit in iu/
dæa: & .xii. illū tantū apostoli sequebant: phariseor; aut do/
ctrinæ oīs populus applaudebat. Lædit discipul⁹ magistrū
si p̄ negligentia suā p̄cepta eiusq; labore dispdat: ideo nō